

به سه رهاتی خهبات

ج. س. سوران

soran909@hotmail.com

۲۰۰۳/۶/۲۹

”خهبات” یکی له کوردگهلی ئاسایی شاریکی رۆژه لاتی کوردستانه. کاتیکی ئهم کوره، بیست و ههوت سال پیش، له بنه مالهیهکی مام ناوهندی کورددا له دایک بو، به دابی کوردی نیوکیان بری، نایانه نیو بیژنگ و له پاش ههوت رۆژ، مهلاباپیری پیش نویژی مزگهوتی گه رهکیان هینا، که کۆلکه مه لایهکی پیری چه ماوه بو، بانگی دا به گوئی دا و له سه ره ویستی مامه عومهری بابی، ههوت جار به دهنگیکی هه ره به رزی گر، نه پراندی و وتی ”خهبات، خهبات ...”

پاش چه ند رۆژ، باوکی خهبات چو بو یانهی سهبت، ناسنامه بو خهبات وه رگری، کابرای میرزای سیجیل نووس، که به دابی ئهو شماره کوردنشینه ترک بو، به کوردیهکی تر کینراو، به بابی خهباتی وت ”که که عومهر ناوی کوره کۆریه چی بی؟”. کاک عومهر وه لامي داوه و وتی، ”میرزا عه بدولفهزل گیان خهباتی نوکهرت”. میرزا ئه بولفهزل وتی ”بابی ناوی بهم جوهری لی بنی، دوا رۆژ ئهو هه ناسه سارده دهیهوی بجیته به ههشت و شت. نیویکی عیرفانی لی بنی، که له قه راغی جوگه ئاوه کانی که وسه ر بکالیته وه، ده میکه ده ستوور هاتوه، ده بی ناوه کان له چوار چیوه یه کی دیاریکراودا بن”. کاک عومهریش، بو ئه وهی که زهره له نیوهی دا بگه ریخته وه و بیکاته خیر، وتی: ”عه بوبه کر (ئه بوبه کر) ی نوکهرت باشه؟”. میرزا ئه بولفهزل وتی ”هیشتا سه د شوکور به مه!”. جا له ناسنامه که یدا، که ئیرانی بو، به زمانی فارسی نووسی ”ابوبکر”، فرزند عمر، متولد مه اباد”، واته ”ئه بوبه کری کوری عومهر، له دایک بوی مه اباد”. بهم جوهره، کوره که وه ک خوُم بو به خاوه نی دو ناو، ناویک بو چوونه به ههشت و ئهم شتانه و ناویکی دی بو ژیا نی راسته قینه، به لام خه لک هه ر پیا نی دهوت خهباتی مام عومهر.

خهبات بهم چه شنه هاته سه ر روی پسات، که هه م کورد بو، هه م مه ابادی بو، هه م ناسنامه ی ئیرانی بو و هه م به ئاسیاییش ده ژمیرا و ئهم کۆره، که چاوی ده نکه سه ولی، له داوینی دایکی دا، بو مژینی شیر که وته هه ول، به مسقال نه یده زانی که چه ندیک فره لایه نه هاتوه ته دنیا وه و چه ند کۆسی زله له سه ر ریگه ی میزه گایله (زیگزاگ) ی ژیا نی دا هه یه. خو، ئه گه ر ئه مانه ی به خه وبش بدیا یه، ئه گه ر به خو ی بوا یه، قهت نه ده هاته ئهم جیهانه دژه و هه ر له سه ر بیژنگه که وه، ریگه ی خو ی لارده کرده وه و ده چو ده بوه مندالی فه رانسه ییهک، فلانیک، یا هه ر له و کاته وه ده بوه کۆچه ریکی په ره وازه.

خهبات، رۆژ به رۆژ گهوره بو و له قوتابخانه ی سه ره تای، دهستی کرد به ده رس خویندن. ته ماشای کرد، کتیب گه لی وانه به زمانی نووسراوه، که ئهو هه ری له بری نه ده کرده وه، بو وینه له باتی قسه کردن نووسیوو یان سو عبهت (سوحبهت) کردن و له جی بووک

نوسیویان **عورووس** (عرووس) ، به کورتی به پیچهوانه‌ی منداله فارسه‌کان ، پیویست بو بهر له هه‌موشتیک زمانیکی دووه‌م بخوینی. هه‌ر چۆن بو ، زمانی فارسی فی‌بو ، به‌لام ئیستاش زمانی ناهینی بلی ” هیزار قی شه‌ست قی چه‌هار (۱۰۶۴) ” ، هه‌ر وه‌ک کورده‌کانی دیکه ده‌لی ” هه‌زارو شیستو چوار ” به کورتی هه‌رچی به‌فارسی ده‌دوئ ، **ده‌لیی به گازی نالبه‌ندی ، ددان سازی ده‌کا** ، نیوه‌ی وشه‌گه‌ل ناکه‌ونه به‌ر مه‌قاشی لیوی . هه‌ر چۆن بو ، خه‌بات دیپلۆمی وه‌رگرت و چوه ریزی به میلیۆن مروقی بی کار و بی بار. وتی با به‌لای که‌مه‌وه ، بچم له زانستگه دره‌رس بخوینم ، به‌شکو ببه‌مه‌ لیسانس ، نه‌گه‌ر لیسانس‌م بیی ، کاریک هه‌ر په‌یدا ده‌که‌م. له کۆنکور (کی به‌رکی) به‌شداری کرد ، زۆر نومره‌ی باشی هینابو ، به‌لام نه‌مه‌ کافی نه‌بو ، ده‌بی له به‌رنامه‌ی **گوزینش** (هه‌لبژیران) قه‌بوول بیی ، تا بچی له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ی زانستگه‌داینیشی. یانی ده‌بو ، چه‌شنه بارودۆخیکی رامیاری هه‌بی ، تا له بیژنگی ته‌نگی گوزینش **رته‌ بی و رته‌ نه‌بیته‌وه**. به‌لام به‌ لای که‌مه‌وه ، به‌م چوار هۆیه‌ی

خواره‌وه قه‌بوول نه‌بو : کوردبوون ، خه‌لکی مه‌هاباد بوون ، کورپی عومه‌ربوون و خزمی ■■■ بوون ، تازه هیله‌کی بیژاندنه‌وه‌ی دیکه‌ش زۆر بو ، به‌لام هه‌ر به‌م چوار هۆیه‌ی سه‌ره‌وه ، جه‌ددوئابای نه‌یده توانی ته‌نانه‌ت بچیته‌ نیو چه‌وشه‌ی زانستگه‌ش ، با کلاسی زانستگه له‌ولاوه بو‌یست. **دیاره هه‌چ شتیکیش ته‌واو مو‌تله‌ق نیه !**

هه‌ر به‌م ده‌لیله ، خه‌بات چوه ریزی به میلیۆن بیکاری دیکه. جا ، لیبرا بچی ویزا وه‌رگری و برپا بو هه‌نده‌ران ، تا له‌هوی کاریک بدۆزیته‌وه ، به‌لام به‌ ده‌لیلی نه‌وه‌ی که پاسپۆرتی ئیرانی هه‌بو ، ویزاکه‌ی رته‌ بو‌ه‌وه و تیان ” ناکا تۆش بچی بو ئۆروپا و ■■■ و خه‌ریکی **شت و مت بی** ” . هه‌رچی هاواری کرد ، شیر و ریوی هیناوه و وتی بام نه‌من کوردم و کورد ■■■ ه ، عه‌به‌دا که‌س گوپی لی شل نه‌کرد و به‌ هۆی ئیرانی بوون ، ویزایان نه‌دایه .

ئیدی چاره‌ی نه‌بو ، ده‌بو دیسان له ناوخۆ ، بو کار بگه‌رئ ، یانی بو شتیکی وه‌ک سیمورغی نه‌فسانه‌یی. ده‌چوه هه‌ر کوئی‌ه‌ک ، به‌ وته‌ی کۆن ، سی دانه پیتی (پ) یان ده‌ویست ، پوول ، پلاو و پارتی (ئاشنا) ، که خه‌بات هه‌چ کام له‌مانه‌ی نه‌بو و له لایه‌کیشه‌وه ، دیسان بو کارکردنیش ، **هیله‌کی گوزینش** له به‌رده‌می دا بو و خۆی ده‌یزانی له‌وینه‌ش ، وه‌ک زانستگه رته‌ ده‌بیته‌وه . تازه هه‌ر جیگه‌یه‌کیش بو کار ده‌چو ، به‌ فارسی لیپان ده‌پرس ” از ■■■ هاکه

نیستید ، نکند سرمان را ببرید ؟ ” واته ” ■■■ که نیت ، ناکا سه‌رمان ببری ” ؟ . زۆر گه‌را ، به‌لام کاری گیر نه‌که‌وت. هه‌چ چاره‌ی نه‌ما ، مه‌گه‌ر بگه‌ریته‌وه بو کوردستان ، به‌ هیوای نه‌مه‌ی به‌ هه‌ر له‌ون بی ، له‌هوی کاریک په‌یدا بکا ، له‌ دلی خۆیدا وتی ” هه‌ر نه‌هوی باشته‌ره ، نه‌گه‌ر عیسان گورگیش بیخوا ، با گورگی وه‌ته‌ن بی ، به‌لام له کوردستانی **بی کارخانه و کارپه‌یداکردن** ؟ له‌ویش هینده بو کار گه‌را و گیرنی نه‌که‌وت ، چه‌ند جووت که‌وشی مه‌حه‌می

ئادیداسی دراند و له‌ولاوه بیکار دانیشت.

روژیک به‌ بیرگی گه‌یی ، که کاریکی که‌سه‌نه‌کردو بکا و ته‌وقی پیروژ و سه‌وزی کوردبوون ، مه‌هابادی بوون و چی و چی ، له ملی خۆی دابمالی و به‌ قه‌ولی کوردی یا ئال ئال یا قول قول. دیسان به‌ دوا‌ی کاردا ، هه‌ستا چه‌وه‌ه بو‌تاران. به‌لام نه‌ک به‌ ناوی خه‌باتی ، کوردی ، خه‌لکی مه‌هاباد ، کورپی عومه‌ر و له‌م شته وه‌ک بارووت پر له‌مه‌ترسیانه . له تاران هه‌رچی

ئاگاداری رۆژنامەیی دەخویندەووە و سەبارەت بە راگرتنی کارمەند بو، دەچو تا بزانی چیه. بەلام بەناوی **غولامرەزا قومی**، **کورپی عەلی نەغی**، **فارس**، **خەلکی کاشان و ...** . هەر یانە یا شەریکە یە ک، کە بۆ کارپەیدا کردن دەچو، ئافەرته سیکریتێرە کە، **بە لاتیلەووە و بە لیۆی ناسک بەلگە سپرەووە**، دەپیرسی ”خەلکی کوپی” ، خەباتیش، لە وەلامدا دەیوت ”ئەهلێ کاشانەم” ، یانی ”خەلکی کاشانم” ، ئافەرته دەیوت ئەی چۆن کوردیت و لە کاشانی و ... ، ئەمە **وێک و شتر گا پلنگ وایە**؟ ”ئەویش لە وەلامدا دەیوت ” لە بارزانیه ئاوارەکانی سالی ۱۳۵۴ م ”. بەمە، بە بۆچوونی خۆی ئارده شیڵەیی لە سەری ئافەرته سەر شیلاویەکە دەدا، بەلام ئافەرته، کە پسپۆری وردە پرسیار و مرسیار و ئەم شتانەبو، درێژەیی دەدا و دەیوت ”ئەیی بۆچی ناسنامە کەت لە مەهاباد دەرچووە، ئەیی بۆ ناوت ئەبۆبەکرە، ئەیی بۆ ناوی بابت عومەرە، ئەیی بۆ سەرت خڕە (خەلکی کاشان سەریان وێک کالەک درێژە)؛ ئەیی بۆ بە ئاغا دەلایی **ئاقا**، ئەیی بۆ برای من، تۆ چۆن دەتوانی تەوقی کوردبوون لە ملی خۆت دامالی؟ ” . کەس ناتوانی لە رهگەز و خۆین، حاشا بکا!؛ کوا گرووی خۆین دەگورری؟ ” . گەورەکچ (دوشیزە) ی سیکریتێر، لە دلی خۆیدا دەیوت ناکا ئەمە لە شارەکەیی خۆی سووچیک (خەتا) یکی کردبێ و لە تاو ئەووی نەیدۆزنەووە، خۆی حەشاردەدا! – ئەگەر قسەیهکیش بۆ دز بکەین، گەورە کچ زۆر ناحەقیشی نەبو.

غولامرەزا قومی، خەلکی کاشان و فلان و فیسار، زانی تەوقی پیرۆز و پرشانازی کوردایەتی، وێک کلاشی مام ئاشەوان، هەرگیزاوهەرگیز لە ملی دەرنایه و تا قیامەت لەگەڵیەتی، سەر لە نوێ بوووە بە خەباتی کوردی، خەلکی مەهاباد و کۆنە ئەبۆبەکر و کورپی مام عومەر و زۆر باشتر بوی سەلما، کە بیجگە لە خەبات لە ریگەیی سەندنی مافی کورد و کوردستاندا، هیچ کویرە ریگەیهکی دیکە بۆ خەبات و هیچ کوردیکی دیکە نیە – چارەنووسی ئەمەیه و ناتوانی تەنانهت لەم چارەنووسە خۆشی بدزیتەووە!

قسە هەزارە و یەکیکیبەکارە :

- چارەیی خەبات، تەنیا خەباتە، بەلام بە شیۆەیی ئەمڕۆ – بە چەکی زانست، تیکنیک، سەنعەت و مەنیق – تا لەووە زیادتر مافە رهواکانمان پاشیل نەبێ.

تیبینی کوردستان نیت:

ئەم نووسینە بیروبوچونی چارەنەگەپەت، کوردستان نیت لە ناوهرۆکەکەیی بەرپرسیار نییە.